

SNOEKKENDE TRUCKER

Van je hobby je werk maken is voor weinig mensen weggelegd, maar Martijn Kuipers (31) heeft het mooi bekeken. Zijn werk als vrachtwagenchauffeur is voor hem ook een beetje hobby én die kan hij ook nog eens combineren met zijn grote passie: roofvissen. We reden een dagje met hem mee op de truck.

TEKST: JUSTIN BURGGRAAF > FOTOGRAFIE: FRANK VAN DER BURG

De werkdag van Martijn begint voor dag en dauw op het hoofdkantoor van Simon Loos in Wognum. De vrachtwagenchauffeur – die al sinds zijn negentiende bij de logistiek dienstverlener in dienst is – weet wat hem te doen staat en binnen een kwartier gaan we volgeladen de weg op met ‘zijn’ trots: de Scania S520 van 18,5 meter. “Met de nieuwste V8 motor, als enige van het bedrijf”, aldus de trotse trucker die zijn vaste vrachtwagen behandelt alsof het zijn eigendom is. “Dus trek a.u.b. even je schoenen uit voordat je instapt”, zegt hij met een glimlach. Vandaag lijkt een relatief rustige dag te worden, dus zijn hengel ligt naast hem in de cabine. “Ik denk dat we vandaag twee keer kunnen stoppen voor een vispauze”, zegt hij hoopvol.

VISPLANNER RAADPLEGEN

Met een vijftal adressen op zak, is Martijn alvast begonnen met het plannen van zijn ‘visdag’. “Althans, echt plannen is nooit mogelijk hoor. Uiteindelijk ben ik in de eerste plaats aan het werk, dus ik kan uiteraard niet te laat komen of omrijden omdat ik ergens wil vissen.” Toch heeft hij al wat stekken op het oog die op de route liggen en waar we mogelijk even kunnen stoppen. “Bij

een aantal klanten komen we langs watertjes waar ik al eerder vis heb gevangen. We hebben geluk dat we redelijk in de buurt blijven. Mijn werktrein omvat de hele Benelux en enkele keren per week overnacht ik in de wagen. Is dat ergens in Nederland, dan biedt de VIS-planner app uitkomst. Zo vind ik altijd wel ergens een watertje waar ik kan gaan vissen.”

ONTSTRESSSEN

Voor de chauffeur – die vaak ruim 60 uur per week werkt – is het vissen onder werktijd een perfect moment van ontspanning. “Mijn dag begint vaak al om vier à vijf uur ‘s ochtends en meestal ben ik pas rond zes of zeven uur ‘s avonds klaar. Tijdens zo’n lange dag heb ik in ieder geval één uur pauze waarin ik kan doen wat ik zelf wil.” In dat uur gaan veel van zijn collega’s een uiltje knappen of luieren in de wagen. Maar Martijn pakt dan zijn hengel uit de cabine en gaat vissen. “Het is voor mij de perfecte manier om te ontstressen. Je bent even lekker buiten bezig, in de natuur en frisse lucht. En als ik in mijn pauze wat vang, voelt het extra goed. Snoek vangen is altijd leuk, maar tijdens werk geeft het een nog beter gevoel. Daarna ben ik weer helemaal opgeladen voor de rest van de rit.”

>>

Voordat hij ergens gaat vissen, raadpleegt Martijn altijd eerst de VISplanner.

De uitklapbare grill is een ideaal plekje om even uit te rusten, te lunchen of om je bijvoorbeeld rustig en relaxed je onderlijnen op te te knopen.

DRIE KWARTIER VISSEN

Als we onze lading hebben gelost bij een grote bakker in Noord-Holland, klinkt het verlossende woord: “We hebben drie kwartier over en we rijden zo langs een water waar ik al eens een metervis heb verspeeld”, zegt hij met een glimlach op zijn gezicht. Eenmaal aangekomen bij het water wordt de 18,5 meter lang combi ‘even’ achteruit ingeparkeerd. Een ogenschijnlijk knappe prestatie, maar voor Martijn een eitje. “Vroeger bevoorraadden ik supermarkten in Amsterdam. Dan leer je snel genoeg om je wagen door nauwe straatjes te manoeuvreren”, zegt hij terwijl hij enthousiast uit de cabine springt. “Maar laten we snel gaan vissen, voor je het weet moeten we weer verder.”

HANGEN!

Zonder tijd te verliezen werpt de vrachtwagenchauffeur nauwkeurig een stek uit naast een duiker. Al na twee minuten mist een snoek zijn aas op een haar na. Als de vis zich na een worp of tien niet meer laat zien, stelt hij voor om verder te lopen. “Als je zo weinig tijd hebt, moet je efficiënt vissen”, zegt hij terwijl zijn kunstaas exact voor een rietkraag in het water belandt. De vis lijkt er zin in te hebben, want precies naast zijn vrachtwagen

‘MIJN COLLEGA’S KIJKEN NERGENS MEER VAN OP’

duikt de volgende vis al op zijn shad. “Ja hangen!”, roept hij terwijl de vis meteen flink tegengas geeft. “Deze mogen we niet verspelen, dan kan ik ermee poseren naast mijn wagen. Mooie reclame, vindt mijn baas vast leuk”, knipoogt Martijn terwijl hij de vis resoluut met de kieuwgreep vastpakt.

METER GELOST

Na dit korte intermezzo is het weer tijd om verder te rijden. “Even een doekje pakken om de handen af te vegen, modderschoenen uit en dan gaan we weer op pad. Dat is het nadeel als je tijdens werkuren vist: soms moet je weer verder als het juist net lekker loopt.” Overigens werkt dat ook de andere kant op. “Als het taai is, dan zit je balend in de vrachtwagen. Zo heb ik laatst onderweg een metersnoek gelost. De haak brak tijdens het landen, dus ik dook zonder twijfel het water in. De vis kon ik nog half vastpakken, maar dat was onvoldoende

om hem tegen te houden.” Martijn bleef zwaar teleurgesteld en met een nat pak achter. “Gelukkig heb ik altijd meerdere setjes kleding bij me omdat je altijd de kans hebt dat je in de wagen moet overnachten.”

APARTE TAFERELEN

Toch heeft hij soms wel wat uit te leggen, bijvoorbeeld als hij met sneetjes en bloed op de vingers bij klanten aankomt. “Je loopt bij de kieuwgreep natuurlijk wel eens een paar schrammetjes op. Als ik bij een klant vertel dat het door het vissen komt, kijken ze me vaak wel raar aan.” Toch wordt er meestal erg positief gereageerd op zijn hobby. “Mijn collega’s kijken nergens meer van op. Ik heb ook een tijdje heel fanatiek getraind. Toen gebruikte ik de pallets en stangen in de vrachtwagen als fitnessapparaat”, lacht hij. Ook de klanten denken met hem mee. “Het komt geregeld voor dat ik te vroeg bij een groothandel ben. Dan laat ik de wagen staan, ga ik lekker vissen en bellen ze mij zodra ik kan lossen.”

TE VROEG

Als we een paar uur later in Brabant bij het distributiecentrum van een supermarkt komen, hebben we weer geluk. “We zijn te vroeg en moeten wachten tot-

dat de andere wagens hebben gelost. Je weet wat dat betekent”, knipoogt de trucker. Omdat hij altijd speelt naar goede stekken tijdens het rijden, weet hij op loopafstand wel een slootje te liggen. “Een onopgemerkt water-tje, maar ik denk dat er wel een visje zwemt. Eerst even de VISplanner raadplegen om te kijken of het in de VIS-pas staat.” Als dat het geval blijkt te zijn, snelwandelt hij meteen naar het watertje. Een kleine gouden jerkbait moet de vis gaan verleiden in dit troebele water.

GESLAAGDE ‘VISDAG’

De snoeken lijken hem vandaag – eind maart, kort voordat de gesloten tijd ingaat – goed gezind. Ook hier is het al na vijf minuten raak en klapt er een mager maar fel snoekje op het kunstaas. Martijn is zelf ook enigszins verbaasd over dit snelle succes. “Het loopt niet altijd zo soepel hoor. Sommige wateren blijken in de praktijk vaak een stuk minder goed te zijn dan het er vanaf de weg uit ziet.” Na ruim een half uur wordt hij gebeld dat hij kan lossen, dus zijn ‘werk-visdag’ zit er zo goed als op. Op de terugweg naar Wognum is de toch al goedlachse vrachtwagenchauffeur helemaal in zijn element. “Een lekker ontspannen werkdagje, weinig files én twee snoeken; wat wil je nog meer?!”

Als hij tijd over heeft, parkeert Martijn zijn vrachtwagen om te gaan vissen

